41999D0011

VYKDOMOJO KOMITETO SPRENDIMAS
1999 m. balandžio 28 d.
dėl Susitarimo dėl bendradarbiavimo atliekant procesinius veiksmus, kai yra pažeistos kelių eismo taisyklės

(SCH/Com-ex (99)11 Rev. 2)

VYKDOMASIS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 132 straipsnį,

atsižvelgdamas į 1990 m. birželio 19 d. Šengene vykusio ministrų ir valstybės sekretorių posėdžio bendrą deklaraciją,

NUSPRENDĖ:

Patvirtinti Susitarimą dėl bendradarbiavimo atliekant procesinius veiksmus, kai yra pažeistos kelių eismo taisyklės ir yra mokamos už juos paskirtos piniginės baudos (SCH/III (96)25 Rev. 18).

Delegacijų atstovų yra prašoma parengti Susitarimo aiškinamąjį pranešimą, kuriame, svarbiausia, būtų aptarti tie punktai, kurie apibūdinti šio sprendimo priede.

Liuksemburgas, 1999 m. balandžio 28 d.

Pirmininkas

C. H. SCHAPPER

SCH/III (96)25 Rev. 18

SUSITARIMAS DĖL BENDRADARBIAVIMO ATLIEKANT PROCESINIUS VEIKSMUS, KAI YRA PAŽEISTOS KELIŲ EISMO TAISYKLĖS IR MOKAMOS UŽ JUOS PASKIRTOS PINIGINĖS BAUDOS

BELGIJOS KARALYSTĖS, VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS, PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS, LIUKSEMBURGO DIDŽIOSIOS HERCOGYSTĖS IR NYDERLANDŲ KARALYSTĖS Vyriausybės, 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų panaikinimo įgyvendinimo (toliau – 1990 m. Konvencija), Šalys, taip pat ITALIJOS RESPUBLIKOS, ISPANIJOS KARALYSTĖS ir PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS, GRAIKIJOS RESPUBLIKOS, AUSTRIJOS RESPUBLIKOS, DANIJOS KARALYSTĖS, ŠVEDIJOS KARALYSTĖS ir SUOMIJOS RESPUBLIKOS, kurios prie 1990 m. Konvencijos prisijungė 1990 m. lapkričio 27 d., 1991 m. birželio 25 d., 1992 m. lapkričio 6 d., 1995 m. balandžio 28 d. ir 1996 m. gruodžio 19 d. atitinkamai pasirašytais susitarimais, Vyriausybės ir Norvegijos Karalystės bei Islandijos Respublikos, 1996 m. gruodžio 19 d. pasirašiusių su pirmiau minėtomis valstybėmis Bendradarbiavimo susitarimą, Vyriausybės (toliau – Susitariančiosios Šalys),

kadangi 1990 m. Konvencijoje nurodytas laisvas asmenų judėjimas padeda piliečiams keliauti per vidines sienas;

kadangi visiems žinoma, jog Šengeno valstybių piliečiai, būdami ne Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie paprastai gyvena, teritorijoje, taip pat pažeidžia kelių eismo taisykles;

kadangi yra pastebėta, jog nors ir seniai yra stengiamasi griežčiau kovoti su kelių eismo taisyklių pažeidimais, ne visada galima nustatyti nusižengusių asmenų tapatybę dar prieš jiems grįžtant į Susitariančiosios Šalies, kurioje jie paprastai gyvena, teritoriją ir paskirti pinigines baudas už padarytus pažeidimus;

įsitikinusios, kad Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimas šioje srityje yra būtinas ir kad tai, kad už kelių eismo taisyklių laikymąsi yra atsakingos skirtingos valdžios institucijos, neturėtų kliudyti tokiam bendradarbiavimui;

įgyvendindamos 1990 m. birželio 19 d. ministrų ir valstybės sekretorių bendrą deklaraciją, kuri nustato, kad turėtų būti surengtos diskusijos siekiant pagerinti bendradarbiavimą persekiojant už kelių eismo taisyklių pažeidimus ir ištirti, kokiu mastu turi būti įdiegtas abipusis piniginių baudų vykdymas,

SUSITARĖ:

I SKYRIUS

Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Šiame Susitarime:

Kelių eismo taisyklių pažeidimas

– tai veika, pažeidžianti kelių eismo taisykles ir laikoma baudžiamuoju arba administraciniu nusižengimu, įskaitant nuostatų dėl vairavimo valandų bei poilsio laikotarpių ir nuostatų dėl pavojingų krovinių vežimo pažeidimus.

Piniginė bauda

– tai prievolė sumokėti tam tikrą pinigų sumą už kelių eismo pažeidimą; jos dydį įvertina Susitariančiųjų Šalių teisminės ar administracinės institucijos.

Kompetentinga institucija

– tai Susitariančiųjų Šalių teisminė arba administracinė institucija, atsakinga už procesinius veiksmus dėl kelių eismo taisyklių pažeidimų ir piniginių baudų už juos mokėjimo.

Sprendimas

– tai vienos iš Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų aktas, nustatantis kelių eismo taisyklių pažeidimą, už kurį

asmeniui skiriama piniginė bauda; jį galima apskųsti arba jis galėtų būti apskųstas.

Prašymą pateikianti institucija

– tai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas, kompetentinga institucija.

Prašymą gaunanti institucija

– tai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje asmuo, įtariamas padaręs kelių eismo taisyklių pažeidimą arba už tai gavęs mokėti piniginę baudą, gyvena arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą.

Prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis

– tai Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje buvo priimtas sprendimas dėl asmens, kuris gyvena ar turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

Prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis

– tai Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje gyvena arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą asmuo, dėl kurio kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje buvo priimtas sprendimas.

II SKYRIUS

Principai

2 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja kuo plačiau viena su kita bendradarbiauti atlikdamos procesinius veiksmus dėl kelių eismo taisyklių pažeidimų ir pagal šio Susitarimo nuostatas vykdydamos sprendimus dėl jų.

2. Šio straipsnio 1 dalis netrukdo taikyti platesnių tarp Susitariančiųjų Šalių galiojančių dvišalių ar daugiašalių susitarimų nuostatų.

3. Šio Susitarimo IV skyrius yra netaikomas:

a) sprendimų, kurie apima su laisvės atėmimu susijusią bausmę kaip pagrindinę bausmę, vykdymui;

b) kelių eismo taisyklių pažeidimams, kurie sutampa su veikomis, nesusijusiomis tik su kelių eismu, išskyrus kelių eismo taisyklių pažeidimus, už kuriuos persekiojama išimtinai ar atskirai.

III SKYRIUS

Bendradarbiavimas atliekant procesinius veiksmus, kai yra pažeistos kelių eismo taisyklės

3 straipsnis

1. Kompetentingos institucijos, per savo valstybės autotransporto priemonių registracijos įstaigas pranešusios autotransporto priemonės registracijos numerį, gali iš kitų Susitariančiųjų Šalių nacionalinių autotransporto priemonių registracijos įstaigų prašyti informacijos apie atitinkamos autotransporto priemonės tipą ir markę, taip pat nustatyti asmens ar asmenų, kurių vardu ta autotransporto priemonė buvo registruota tuo metu, kai buvo padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas, tapatybę ir adresą.

2. Susitariančiųjų Šalių autotransporto priemonių registracijos įstaigos tiesiogiai viena kitai siunčia šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kad ji būtų perduota kompetentingai institucijai. Jos taip pat siunčia prašymą gaunančios institucijos pavadinimą ir adresą, jei tai yra skirtinga institucija.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytam keitimuisi informacija Susitariančioji Šalis gali paskirti kitą centrinę instituciją.

4. Asmens duomenų perdavimui pagal šio straipsnio 1 dalį taikomos atitinkamos 1990 m. Konvencijos, konkrečiai jos 126-128 straipsnių, nuostatos.

4 straipsnis

1. Prašymą pateikianti institucija visus pranešimus apie pasekmes ir sprendimus, susijusius su kelių eismo taisyklių pažeidimu, gali siųsti tiesiogiai asmenims, įtariamiems padarius kelių eismo taisyklių pažeidimą. Analogiškai taikomos 1990 m. Konvencijos 52 straipsnio nuostatos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose pranešimuose ir sprendimuose turi būti arba prie jų pridedama informacija, kurios gavėjui reikia, kad galėtų reaguoti, būtent apie:

a) kelių eismo taisyklių pažeidimo pobūdį, jo padarymo vietą, datą ir laiką bei jo nustatymo būdą;

b) autotransporto priemonės, kuria buvo padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas, registracijos numerį, jei galima, tipą ir markę arba, jei šios informacijos nėra, autotransporto priemonės atpažinimo būdus;

c) piniginės baudos, kuri gali būti skiriama arba tam tikrais atvejais – piniginės baudos, kuri buvo paskirta, dydį, terminą, per kurį ji turi būti sumokėta, ir mokėjimo būdą;

d) galimybę remtis atleidžiančiomis nuo atsakomybės aplinkybėmis, taip pat šių aplinkybių nurodymo galutinius terminus ir tvarką;

e) galimus sprendimų apskundimo būdus, apeliacinio skundo pateikimo tvarką ir galutinius terminus, taip pat susižinojimo su institucija, kuriai apeliacinis skundas turėtų būti pateikiamas, duomenis.

5 straipsnis

1. Jei adresatas per nustatytą laiką neatsako į pranešimus ar sprendimus pagal 4 straipsnį arba jei prašymą pateikusi institucija mano, jog reikia papildomos informacijos, kad būtų taikomas šis Susitarimas, ta institucija gali tiesiogiai siekti gauti prašymą gaunančios institucijos pagalbą. Prie tokių pagalbos prašymų pridedamas vertimas į prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems prašymams taikomos 1990 m. Konvencijos III dalies 2 skyriaus nuostatos.

IV SKYRIUS

Sprendimų vykdymas

6 straipsnis

1. Perduoti sprendimų vykdymą pagal šį Susitarimą gali būti prašoma tik tais atvejais, kai:

a) jau yra išnaudoti visi sprendimo apskundimo būdai ir tas sprendimas yra vykdytinas prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje;

b) kompetentingos institucijos pagal 4 straipsnį yra prašiusios atitinkamo asmens sumokėti skirtą piniginę baudą, bet nesėkmingai;

c) piniginė bauda pagal prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teisę nėra įstatymu uždrausta dėl senaties;

d) sprendimas yra skirtas asmeniui, kuris gyvena ar turi nuolatinę gyvenamąją vietą prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje;

e) paskirtos nuobaudos ar piniginės baudos dydis yra ne mažiau kaip 40 eurų.

2. Susitariančiosios Šalys gali dvišališkai keisti šio straipsnio 1 dalies e punkto nuostatų apimtį.

7 straipsnis

1. Sprendimo vykdymo perdavimo atsisakyti negalima, nebent prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis mano, kad:

a) kelių eismo taisyklių pažeidimas, dėl kurio priimtas sprendimas, nėra numatytas pagal prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies įstatymus;

b) prašymo vykdymas prieštarauja *ne bis in idem* principui pagal 1990 m. Konvencijos 54-58 straipsnius;

c) piniginė bauda yra įstatymu uždrausta dėl senaties pagal prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies teisę;

d) atitinkamam asmeniui, jeigu tas kelių eismo taisyklių pažeidimas būtų padarytas prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis suteiktų amnestiją ar malonę.

2. Prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis kuo greičiau praneša prašymą pateikiančiai Susitariančiajai Šaliai apie atsisakymą ir nurodo to atsisakymo motyvus.

8 straipsnis

1. Prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos sprendimą vykdo nedelsdamos.

2. Piniginė bauda mokama prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies valiuta. Jos dydis apskaičiuojamas remiantis šio straipsnio 1 dalyje minėto sprendimo priėmimo dieną galiojančiu oficialiu keitimo kursu.

3. Jei konvertuojant pasirodytų, kad sprendimu paskirtos piniginės baudos dydis viršija maksimalų piniginės baudos dydį, prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies įstatymo nustatytą už tą pačią kelių eismo taisyklių pažeidimo rūšį, vykdant sprendimą šis maksimalus dydis neviršijamas.

4. Deponuodama ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, kiekviena valstybė, remdamasi konstitucinės tvarkos ar lygiavertės svarbos motyvais, gali pareikšti, kad ji ketina siaurinti šio straipsnio 1 dalies taikymą, pateikdama deklaraciją, apibūdinančią atvejus, kuriais mokėtina piniginė bauda prieš ją mokant turi būti prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies teismo sprendimu pripažinta mokėtina. Tačiau šis teismo sprendimas nesisieja su prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies sprendimo, kuris turi būti vykdomas, turiniu ir baudos dydžiu.

9 straipsnis

1. Sprendimo vykdymą reglamentuoja prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies teisės normos.

2. Bet kuri piniginės baudos dalis, jau sumokėta prašymą pateikiančioje Susitariančiojoje Šalyje, yra visa išskaičiuojama iš baudos, kuri turi būti mokama prašymą gaunančioje Susitariančiojoje Šalyje.

3. Tais atvejais, kai piniginė bauda, visa ar iš dalies, negali būti sumokėta, prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis gali taikyti alternatyvią bausmę, susijusią su laisvės atėmimu ar prievartiniu sulaikymu, jei tai numatyta abiejose susitariančiosiose valstybėse, išskyrus atvejus, kai prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis tai aiškiai atmeta.

10 straipsnis

Prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis, jau paprašiusi perduoti vykdymą, negali tęsti sprendimo vykdymo. Vykdymo teisė prašymą pateikiančiai Susitariančiajai Šaliai sugrįžta tik tada, kai prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis jai praneša atsisakanti ar negalinti įvykdyti sprendimo.

11 straipsnis

Prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis sprendimo vykdymą nutraukia, kai tik prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis jai praneša apie bet kurį sprendimą, priemonę ar kurią kitą aplinkybę, dėl kurių sprendimo vykdymas sustabdomas arba sprendimas nustoja būti vykdytinu.

12 straipsnis

1. Prašymai perduoti sprendimo vykdymą ir visi su jais susiję pranešimai pateikiami raštu. Jie gali būti perduodami atitinkamais kanalais, juos registruojant, įskaitant telefaksą.

2. Dokumentus tiesiogiai viena kitai perduoda Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos, susižinojimo duomenis pateikia autotransporto priemonių registracijos institucijos (3 straipsnio 2 dalis). Šie dokumentai perduodami per Susitariančiosios Šalies paskirtas kompetentingas institucijas, jei kompetentingos institucijos susižinojimo duomenų negalima rasti pirmajame sakinyje nurodytoje informacijoje.

13 straipsnis

1. Prie prašymo perduoti sprendimo vykdymą pridedama to sprendimo kopija ir prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareiškimas, patvirtinantis, kad 6 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytos sąlygos yra įvykdytos.

2. Prireikus prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis prie prašymo prideda kitą sprendimo vykdymo perdavimui svarbią informaciją, svarbiausia, informaciją apie specialias pažeidimo aplinkybes, į kurias buvo atsižvelgta nustatant piniginę baudą, ir, kur galima, taikytų teisinių nuostatų tekstą.

3. Jei prašymą gaunanti Susitariančioji Šalis mano, jog prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies pateiktos informacijos nepakanka, kad galėtų būti taikomas šis Susitarimas, ji prašo reikiamos papildomos informacijos.

4. Pridedamas atitinkamų dokumentų vertimas į prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies oficialiąją kalbą ar vieną iš oficialiųjų kalbų.

14 straipsnis

Prašymą gaunančios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies kompetentingoms institucijoms praneša apie piniginės baudos sumokėjimą arba atitinkamais atvejais – apie negalėjimą įvykdyti sprendimą.

15 straipsnis

Piniginė bauda ir procesinių veiksmų išlaidos, kurias patyrė prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis, turi būti išieškomos. Vykdant sprendimus gauti pinigai priskaičiuojami prašymą gaunančiai Susitariančiajai Šaliai.

16 straipsnis

Susitariančiosios Šalys nereiškia viena kitai jokių reikalavimų dėl išlaidų, atsirandančių taikant šį Susitarimą, grąžinimo.

V SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

17 straipsnis

1. Pagal 1990 m. Konvenciją įsteigtam Vykdomajam komitetui pavedama bendra užduotis prižiūrėti, kad šis Susitarimas būtų tinkamai taikomas. Taikomos 1990 m. Konvencijos 132 straipsnio nuostatos.

2. Pagal 1990 m. Konvenciją įsteigta Bendros priežiūros institucija su asmens duomenų apsauga susijusiais reikalais atsako už nuomonės teikimą bendrais aspektais, iškylančiais įgyvendinant šį Susitarimą.

3. Susitariančiosios Šalies siūlymu Vykdomasis komitetas gali nuspręsti pakeisti pagal 6 straipsnio 1 dalies e punktą nustatytą dydį.

18 straipsnis

Šis Susitarimas taikomas Susitariančiųjų Šalių teritorijai. Tačiau pagal 1990 m. Konvencijos 138 straipsnį Prancūzijos Respublikos atžvilgiu šis Susitarimas taikomas tik europinei Prancūzijos Respublikos teritorijai ir Nyderlandų Karalystės atžvilgiu – tik europinei Nyderlandų Karalystės teritorijai. Pagal Susitarimo dėl Danijos Karalystės prisijungimo prie 1990 m. Konvencijos 5 straipsnio 1 dalį šis Susitarimas netaikomas Farerų saloms ir Grenlandijai.

19 straipsnis

1. Šis Susitarimas taip pat taikomas kelių eismo taisyklių pažeidimams, padarytiems prieš jo įsigaliojimą.

2. Deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, kiekviena valstybė gali pareikšti, kad tiek, kiek tai susiję su ja ir jos santykiais su Susitariančiosiomis Šalimis, padariusiomis panašų pareiškimą, šis Susitarimas taikomas tik kelių eismo taisyklių pažeidimams, padarytiems po jo įsigaliojimo arba tik nuo tada, kai jis tampa taikytinu.

20 straipsnis

1. Šį Susitarimą reikia ratifikuoti, priimti ar patvirtinti. Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybei, kuri apie tai praneša visoms Susitariančiosioms Šalims.

2. Šis Susitarimas įsigalioja pirmąją antrojo mėnesio dieną nuo tos dienos, kai valstybės, kurioms yra įsigaliojusi 1990 m. Konvencija pagal pirmiau minėtos Konvencijos Baigiamojo akto 1 dalies antrąją pastraipą, deponuoja paskutinį ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą.

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybė visoms Susitariančiosioms Šalims praneša įsigaliojimo datą.

Kitoms valstybėms šis Susitarimas įsigalioja pirmąją antro mėnesio dieną nuo tos dienos, kai deponuojamas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas, bet ne anksčiau kaip šių valstybių Prisijungimo prie 1990 m. Konvencijos ar 1996 m. Bendradarbiavimo susitarimo įsigaliojimo dieną.

3. Kol įsigalios šis Susitarimas, kiekviena valstybė, kuriai ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo metu 1990 m. Konvencija jau yra įsigaliojusi, deponuodama šį dokumentą ar vėliau gali pareikšti, kad šis Susitarimas yra taikytinas jos santykiams su panašų pareiškimą padariusiomis valstybėmis. Šis pareiškimas įsigalioja nuo pirmosios antrojo mėnesio dienos nuo deponavimo dienos.

21 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis depozitarui gali pateikti siūlymą dėl šio Susitarimo pataisymo. Depozitaras apie šį pasiūlymą praneša kitoms Susitariančiosioms Šalims.

2. Bet kurias šio Susitarimo pataisas Susitariančiosios Šalys priima bendru sutarimu.

3. Pataisos įsigalioja pirmąją antrojo mėnesio dieną nuo paskutinio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo dienos.

22 straipsnis

1. Ne vėliau kaip deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą kiekviena valstybė depozitarui praneša institucijų pavadinimus ir adresus, kaip nurodyta 1, 3 straipsniuose ir 11 straipsnio 2 dalyje.

2. Institucijų sąrašai, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, gali būti, nesilaikant 19 straipsnio 1 dalies, vėliau bet kuriuo metu keičiami apie tai pranešant depozitarui.

3. Apie paskirtas institucijas ir paskesnius pakeitimus depozitaras praneša kiekvienai Susitariančiajai Šaliai.

23 straipsnis

Prie šio Susitarimo gali prisijungti visos valstybės, tapusios 1990 m. Konvencijos Šalimis.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Sudaryta Liuksemburge tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimt devintų metų balandžio dvidešimt aštuntą vienu originaliu egzemplioriumi anglų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, visi aštuoni tekstai yra autentiški.

Tekstai danų, islandų, norvegų, suomių ir švedų kalbomis, kurie bus pateikti kurią nors dieną po pasirašymo, yra autentiški.